

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

13. wzywa Czad, by we współpracy z Sudanem i Libią stworzył warunki niezbędne dla trwałego politycznego rozwiązania poprzez wdrożenie porozumienia pokojowego z Sirte, a rządy Sudanu i Czadu wzywa do wypełniania obowiązków wynikających z porozumień z Trypolisu i Sirte;
14. wyraża zaniepokojenie nasileniem nielegalnej sprzedaży i przemytu broni, zwłaszcza nielegalnej broni ręcznej i lekkiej;
15. przypomina, że żadna misja pokojowa we wschodniej części Czadu i w północnej części Republiki Środkowoafrykańskiej nie może odnieść powodzenia bez autentycznego politycznego procesu pojednania;
16. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, współprzewodniczącym Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE, a także prezydentom, rządóm i parlamentom Czadu, Republiki Środkowoafrykańskiej i Sudanu.

P6_TA(2007)0631

Prawa kobiet w Arabii Saudyjskiej

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie praw kobiet w Arabii Saudyjskiej

Parlament Europejski,

- uwzględniając ratyfikację przez Arabię Saudyjską w dniu 7 września 2000 r., Konwencji ONZ w sprawie likwidacji wszelkiej dyskryminacji kobiet (CEDAW),
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie Zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karanía ratyfikowaną przez Arabię Saudyjską w dniu 23 września 1997 r.,
 - uwzględniając fakt, że Arabia Saudyjska jest stroną Konwencji Praw Dziecka od 26 stycznia 1996 r.,
 - uwzględniając fakt, że Arabia Saudyjska została wybrana do zasiadania w Radzie Praw Człowieka ONZ w maju 2007 r.,
 - uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Arabii Saudyjskiej z dnia 18 stycznia 1996 r.⁽¹⁾ oraz 10 marca 2005 r.⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że kobiety w Arabii Saudyjskiej nadal napotykać na liczne formy dyskryminacji w życiu prywatnym i publicznym, często padają ofiarą przemocy seksualnej i napotykać na ogromne przeszkody w systemie sádownictwa karnego,
 - B. mając na uwadze, że w październiku 2006 r., dziewiętnastoletnia kobieta znana jako „dziewczynka z Qatif” została skazana na 90 batów, ponieważ przebywała sam na sam w samochodzie z mężczyzną, który nie był jej krewnym w momencie, gdy została zaatakowana zgwałcona przez grupę mężczyzn;
 - C. wyrażając głębokie zaniepokojenie faktem, że sąd w Qatif (Arabia Saudyjska) w listopadzie 2007 r. zmienił wyrok i skazał ją na sześć miesięcy więzienia i 200 batów;

⁽¹⁾ Dz.U. C 32 z 5.2.1996, str. 98.

⁽²⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 281.

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

- D. mając na uwadze, że urzędnik sądu w Qatif oświadczył, że sąd zwiększył karę w związku z zaleceniami Sądu Najwyższego, ponieważ dziewczyna pogorszyła sytuację próbując wpłynąć na sąd poprzez media,
- E. mając na uwadze, że adwokat ofiary Abdul Rahman Al-Lahem został odsunięty od występowania w sądzie i dalszego reprezentowania swojej klientki po próbie podjęcia działań prawnych przeciw Ministerstwu Sprawiedliwości, ponieważ nie otrzymał on kopii wyroku w sprawie jego klientki, tak by mógł przygotować apelację; mając na uwadze, że Al-Lahem musi stawić się na przesłuchanie dyscyplinarne w Ministerstwie Sprawiedliwości, a sankcje mogą obejmować zawieszenie wykonywania zawodu na trzy lata i pozbawienie prawa wykonania zawodu;
- F. mając na uwadze, że Al-Lahem również bronił małżeństwa Fatimeh i Mansour Al-Taimani, rodziców dwojga dzieci, na siłę rozwiedzionych w lipcu 2007 r., na wniosek brata kobiety, uzasadniając, że Fatimah wywodziła się z lepszego rodu niż jej mąż; mając na uwadze, że zostali oni uwięzieni na wiele dni a nawet miesiący wraz z ich dziećmi, ponieważ odmówili zaakceptowania rozwodu oraz mając na uwadze, że Fatimeh została zmuszona zamieszkać w przytułku, ponieważ nie zgadza się na powrót do swojej rodziny;
- G. wyrażając szczególne zaniepokojenie faktem, że kryminalizacja wszelkich bliskich kontaktów niezamężnych osób płci przeciwnej w Arabii Saudyjskiej, stanowi poważną przeszkodę w dochodzeniu sprawiedliwości przez ofiary gwałtów oraz że sąd może uznać zarzuty gwałtu składane przez kobiety za zgodę na pozamałżeńskie kontakty seksualne, chyba że mogą one udowodnić, że nie wyraziły zgody na takie kontakty;
- H. mając na uwadze, że około dwóch milionów kobiet będących pracownikami migrującymi zatrudnionych jest jako pracownice domowe w Arabii Saudyjskiej, gdzie często padają ofiarą nadużyć ze strony organów władzy państwowej i prywatnych pracodawców, łącznie ze złym traktowaniem fizycznym i psychicznym oraz niewypłacaniem pensji, przetrzymywaniem bez sformułowania zarzutów czy postawienia przed sądem, a nawet z karą śmierci po niesprawiedliwym procesie,
- I. zwracając szczególnie uwagę na sprawy Rizany Nafeek, pracownicy domowej w Sri Lance, skazanej na karę śmierci w czerwcu 2007 r. z powodu zgonu niemowlęcia powierzonego jej pieczy, kiedy miała zaledwie 17 lat, oraz indonezyjskich pracownic domowych Siti Tarwiyah Slamet i Susmiyati Abdul Fulan, pobitych na śmierć przez członków zatrudniającej je rodziny w sierpniu 2007 r., przy czym dwie kolejne pracownice odniosły poważne obrażenia,
- J. mając na uwadze, że krajowe strony w międzynarodowych konwencjach praw człowieka (takich jak Konwencja ONZ w sprawie likwidacji wszelkich form dyskryminacji kobiet) mają obowiązek zagwarantowania równych praw dla mężczyzn i kobiet;
1. wzywa rząd Arabii Saudyjskiej do podjęcia dalszych kroków mających na celu zniesienie restrykcji nałożonych na prawa kobiet, w tym ich swobodnego poruszania się, zakazu prowadzenia samochodu, ograniczeń w zakresie możliwości zatrudnienia, osobowości prawnej i reprezentowania w procesach sądowych, zniesienia wszelkich form dyskryminacji kobiet w życiu prywatnym i publicznym oraz do promowania uczestnictwa kobiet w życiu gospodarczym, społecznym i politycznym;
 2. ubolewa nad powyższą decyzją podjętą przez sąd w Qatif o skazaniu ofiary gwałtu; wzywa władze Arabii Saudyjskiej do uchylenia wyroku i wycofania zarzutów przeciw ofierze gwałtu;
 3. zauważa, że w dniu 3 października 2007 r. król Abdullah zapowiedział reformę sądownictwa obiecując utworzenie nowych wyspecjalizowanych sądów i poprawę szkolenia sędziów i prawników; przypomina, że w maju 2007 r. król Abdullah zażądał ustanowienia nowego sądu wyspecjalizowanego w sprawach przemocy w rodzinie;

Czwartek, 13 grudnia 2007 r.

4. uważa, że kampania uświadamiająca na temat przemocy wobec kobiet w Arabii Saudyjskiej, zwłaszcza przemocy w rodzinie, byłaby pożądaną inicjatywą, która powinna zostać wprowadzona niezwłocznie;
5. wzywa władze do dokonania przeglądu i egzekwowania krajowych przepisów z zakresu prawa pracy w celu zapewnienia pracownikom domowym takiej samej ochrony, jaką objęci są pracownicy innych sektorów, i zapewnienia ścigania pracodawców odpowiedzialnych za znęcanie się seksualne lub fizyczne, jak również za nadużycia z zakresu prawa pracy łamiące obowiązujące przepisy prawa krajowego;
6. wzywa rząd Arabii Saudyjskiej do dokonania rewizji wszystkich spraw dotyczących nieletnich przestępców, którzy zostali skazani na karę śmierci, do zawieszenia wykonywania kary śmierci w przypadku nieletnich przestępców i do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci;
7. wzywa Radę i Komisję do poruszenia tych kwestii podczas kolejnego posiedzenia Wspólnej Rady i spotkania ministerialnego między UE a Radą Współpracy Arabskich Państw Zatoki Perskiej;
8. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Sekretarzowi Generalnemu ONZ, rządowi Arabii Saudyjskiej, Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Konferencji Islamskiej oraz Sekretarzowi Generalnemu Rady Współpracy Państw Arabskich Zatoki Perskiej.

P6_TA(2007)0632

Sprawiedliwość dla „kobiet do towarzystwa”

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 grudnia 2007 r. w sprawie sprawiedliwości dla „kobiet do towarzystwa” (niewolnice seksualne w Azji podczas II wojny światowej)

Parlament Europejski,

- uwzględniając 200. rocznicę zniesienia handlu niewolnikami obchodzoną w roku 2007,
- uwzględniając Międzynarodową konwencję o zwalczaniu handlu kobietami i dziećmi (1921), której sygnatariuszem jest Japonia,
- uwzględniając konwencję MOP nr 29 w sprawie pracy przymusowej, ratyfikowaną przez Japonię,
- uwzględniając rezolucję Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1325 w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa (2000),
- uwzględniając sprawozdanie sporządzone przez Gay McDougall, specjalną sprawozdawczynię ONZ, w sprawie systematycznych gwałtów, niewolnictwa seksualnego i praktyk zbliżonych do niewolniczych podczas konfliktów zbrojnych (22 czerwca 1998 r.),
- uwzględniając wnioski i zalecenia sformułowane podczas 38. posiedzenia Komitetu ONZ przeciwko Torturom (9-10 maja 2007 r.),
- uwzględniając sprawozdanie z badania dokumentów rządu holenderskiego w sprawie przymusowej prostytucji kobiet z Holandii w Holenderskich Indiach Wschodnich podczas japońskiej okupacji, Haga (2004),